

man saaledes paa eet Omraade paalægger Theatret en Hæmsko, der kan være skadelig, tror jeg, man i en anden Retning aabner Theatret en Frihed, der vil blive meget kostbar for Statskassen. Saaledes som Budgettet her er stillet, ville alle Udgiftsposter paa Budgettet være bevilgede, og den Theaterbestyrelse, der holder sig indenfor disse Udgiftskonti, er dermed fri for Ansvar, medens Ingen bærer juridisk Ansvar for, at ogsaa Indtægtsposterne komme ind. Det vil for saa vidt være ganske saaledes som f. Ex. paa Postvæsenets Budget, hvor alle Udgifter frit kunne afholdes, selv om der ikke blev befordret mere end Halvdelen af de sædvanlige Breve, Personer og Pakkepostfager; Kontierne paa Indtægtsiden staar ikke nogen enkelt Mand saaledes til Ansvar for, men vi maa finde os i, at Indtægten kommer ind, som den kan. Nu har rigtignok det ærede Flextal, idet det har opstillet dette Forslag, gjort sit Allerbedste for at give det Udseende af, at der derved var indtraadt en Lettelse for Statskassen, og det er lykkedes at afslutte dette særlige Budget med et Tilskud fra Statens Side, der er mindre end 60,000 Kr., nemlig 58,016 Kr. 25 Ø. Derfor man nu kunde have nogen grundet Forhaabning om, at dette virkelig vilde blive Statens Tilskud til Theatret, saa havde man da i alt Fald naaet Noget; men jo nærmere man undersøger dette Forhold, desto klarere vil det blive, at det er et blot og bart Skin. Den høitærede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at der i den Beregning, som er anstillet paa dette Budget, er lagt Forudsætninger til Grund, som Virkeligheden i ingen Henseende vil opfylde. Man sætter Forestillingsindtagten op til 700,000 Kr., fordi den i sidste Theateraar, ifølge Regnskaberne, findes at have været 697,000 Kr. Det vilde, som af den høitærede Minister oplyst, ikke kunne nytte Noget at gjøre dette, naar man ikke samtidig paa Udgiftsiden af Budgettet tillagde en saadan Udgift, som gjør det muligt at opnaa den høiere Indtægt, og den høitærede Minister har jo oplyst, at disse 697,000 Kr. kun naaedes derved, at der var gjort en ekstraordinær Udgift af 11,000 Kr.; denne maatte man da under alle Omstændigheder trække fra, og saa fik man altsaa ikke mere end 689,000 Kr. Men hvad er 700,000 Kr. i et Theateraar, hvad vil det egentlig sige i Gjennemsnit pr. Aften? Der har nok i eet enkelt Theateraar været spillet 261 Aftener, og hvis man vilde lægge dette Tal til Grund, fik man en Gjennemsnitsindtægt for hver Aften i Saisonen af ca. 2,682 Kr. Men 261 Forestillinger ere mere end det Normale. Det Normale er 256 Aftener, og lægger man dette Tal til Grund, vil det ses, at de 700,000 Kr. svare til Forbringen paa en Gjennemsnitsindtægt pr. Aften af 2,745 Kr. Denne Indtægt anser jeg, det under de nærmest foreliggende Lidsforhold for at være fuldkommen umuligt for Theatret at

bringe til Veie; jeg tror, at selv i de gunstigste Lider lader en saadan Gjennemsnitsindtægt sig ikke opnaa uden særlig og extra Udgift, og de Lider, vi have for Diebliffet og kunne vente i den nærmeste Fremtid, er for Theatrets Vedkommende ugunstige. Det er jo umægtelig et Fænomen, som ofte gjentager sig, at medens Folk klage over Tidens Tryk, have de Penge nok at give ud for alt det Fjas og Stads, der er til. Man oplever, at der klages over Stilstand og Tryk i hele Forretningstilværelsen paa Liden, hvor sen Veridercircus i 3 til 4 Maaneder Aften efter Aften er propfuld fra Gulvet til øverste Loft, at i lignende trykkende Lider saadanne Forestillinger, som kunne tiltale Dien, Dre og de ydre Sandser, have et forførdeligt Løb, og det lader heller ikke til, at Trykkel for Diebliffet er saa forførdeligt, da, naar det kongelige Theater indbyder at høre Trebelli og Behrens til dobbelte Priser, saa have Folk Raad til at tegne sig for Billetter til alle Forestillinger i Forveien til dobbelte Priser. Dette er meget fornøieligt for dem, der have Indtægten deraf; men at bygge noget Varigt med Hensyn til Theatrets Indtægtsbudget paa saadanne enkelte Løb, er i høieste Grad usikkert. Erfaringen har viist, at denne Saison har givet en mindre Indtægt paa Abonnement af 40,000 Kr., og man maa ikke vente, at dette er Noget, der saa særdeles let skulde rette sig i følgende Saisoner. Uvertimod, jeg tror, at man maa være belavet paa, at Abonnementet, der hviler paa den regelmæssige, jeg kan ikke sige Begejstring, men Interesse for Theatret, neppe vil være i Stand til at holde de Priser som tidligere. Derfor anser jeg denne Beregning af 700,000 Kr. for at være en Fiktion, og da det gjælder om i dette Diebliff at stille Sagen klar, tydelig og overskuelig for de Herrer, hvem man anmoder om at stemme derfor, tror jeg det rigtigt at fremhæve i Tide, at disse 700,000 Kr. efter al Sandsynlighed blive en Skuffelse. Idet jeg taler om Indtægten paa denne Post, skal jeg dog tillige berøre en anden Sag. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes Forholdet vil blive, hvis dette specificerede Budget efter Uendringforslaget Nr. 63 bliver vedtaget, navnlig er det mig ikke ganske klart, om Ministeren i saa Tilfælde vil være fuldt kompetent til, i Forening med Theaterdirektøren, at træffe Foranstaltninger med Hensyn til Afgangspriserne til det kongelige Theater, eller om det ogsaa skulde være et af de Punkter, hvortom Rigsdagen forlangte at gjøre sin Mening gjældende. Ser jeg hen til forskjellige Analogier, frygter jeg for, at det Sidste vil kunne være det Sandsynlige. Nu er det min Overbevisning, at man, da det nye Theater blev aabnet, har begaaet en Feil derved, at man i Tilid til de danærende diebliffelig gunstige Forhold, har sat Afgangsprisen til Theatret altfor høit. Det var efter min Mening feilt fra to Standpunkter. Den første er den, og den tillæg-